

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 994/2023
10.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Миролуба Томића, Тајјане Вуковић, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Драгољуба Лончаревића и адвоката Весне Лончаревић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К-469/20 од 05.04.2023. године и Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1-139/23 од 28.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 10.10.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Драгољуба Лончаревића и адвоката Весне Лончаревић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К-469/20 од 05.04.2023. године и Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1-139/23 од 28.06.2023. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К-469/20 од 05.04.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ, изречена му је условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1-139/23 од 28.06.2023. године одбијена је као неоснована жалба бранилаца окривљеног и пресуда Основног суда у Старој Пазови К-469/20 од 05.04.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА - адвокат Драгољуб Лончаревић и адвокат Весна Лончаревић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд побијане пресуде преиначи и одбије оптужбу или окривљеног ослободи од оптужбе или укине другостепену пресуду и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Браноци окривљеног АА, као разлог подношења захтева за заштиту законитости, нумеришу повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, коју образлажу наводима да је, у конкретном случају, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, у смислу члана 103. став 1. тачка 5) и члана 104. став 1. и 6 КЗ. Наиме, како је другостепена пресуда донета 28.06.2023. године, а како се окривљеном као време извршења ставља период од 17.11.2016. године до 17.11.2017. године, то је дана 17.11.2022. године наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, јер се као најповољније по окривљеног, као датум када је дело извршено има сматрати 17.11.2016. године, јер се предметно кривично дело сматра извршеним и првог дана означеног периода.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног су неосновани, а ово из следећих разлога.

Из изреке пресуде Основног суда у Старој Пазови К-469/20 од 05.04.2023. године, произлази да је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ, које је учињено у временском периоду од 17.11.2016. године до 17.11.2017. године.

Одредбом члана 203. став 1. КЗ, прописано је да ко туђу покретну ствар одузме другом у намери да њеним присвајањем себи или другом прибави противправну имовинску корист казниће се новчаном казном или затвором до три године.

Одредбом члана 103. тачка 5) КЗ, прописано је да ако у овом закону није друкчије одређено, кривично гоњење не може се предузети кад протекне три године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године.

Одредбом члана 104. став 6. КЗ, прописано је да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Окривљени је оглашен кривим због извршења кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ, које је извршио у временском периоду од 17.11.2016. године до 17.11.2017. године, па имајући у виду одредбе члана 103. тачка 5) КЗ и члана 104. став 6. КЗ, застарелост кривичног гоњења би наступила 17.11.2023. године, јер су последње радње извршења кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим предузете дана 17.11.2017. године.

Кривични поступак против окривљеног АА правноснажно је окончан доношењем пресуде Вишег суда у Сремској Митровици 1 Кж1-139/23 од 28.06.2023. године, дакле пре наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења против окривљеног, због чега је Врховни суд захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, у делу у коме је поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, оценио као неоснован.

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног у преосталом делу је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости браниоци окривљеног нумеришу и повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а која је законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца. Међутим, образлажући наведену повреду закона, браниоци оспоравају чињеничне закључке суда везане за постојање умишљаја окривљеног, јер по ставу одбране, нижестепени судови нису утврдили да је окривљени био свестан свог дела и хтео његово извршење, знајући да је то дело забрањено, те у вези са тим наводе да окривљени није користио спорни локал у ...; да је исти био предмет закупа; да није користио електричну енергију, већ је то чинио закупопримац; да није имао, нити је могао имати намеру да себи прибави противправну имовинску корист, јер је у означеном периоду обавеза плаћања утрошене енергије, сходно уговору о закупу, теретила закупопримца. Поред изнетог, браниоци оспоравају чињеничне закључке суда везане за законитост обављања делатности оштећеног у критичном периоду, односно ЕД Руме, указујући које је све пропусти оштећено предузеће направило у критичном периоду.

На описани начин, по ставу Врховног суда, браниоци указују на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање – повреду закона из члана 440. ЗКП и на својој верзији догађаја другачијој од оне утврђене у побитним пресудама, заснивају свој став да, дело за које се окривљени гони није кривично дело.

Међутим, како повреда закона из члана 440. ЗКП не представља законом дозвољен разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено

подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, то је Врховни суд, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног, у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић